

83 -a SAT -Kongreso 1 - 6 aŭgusto 2010 Braŝovo - Rumanio

“Ekonomia krizo - Kiam la venonta?”

Sennaciulo

Sennaciulo estas la oficiala organo de Sennacieca Asocio Tutmonda
<http://www.satesperanto.org/>
julio - aŭgusto 2010, n-ro 7 - 8 (1261 - 1262)

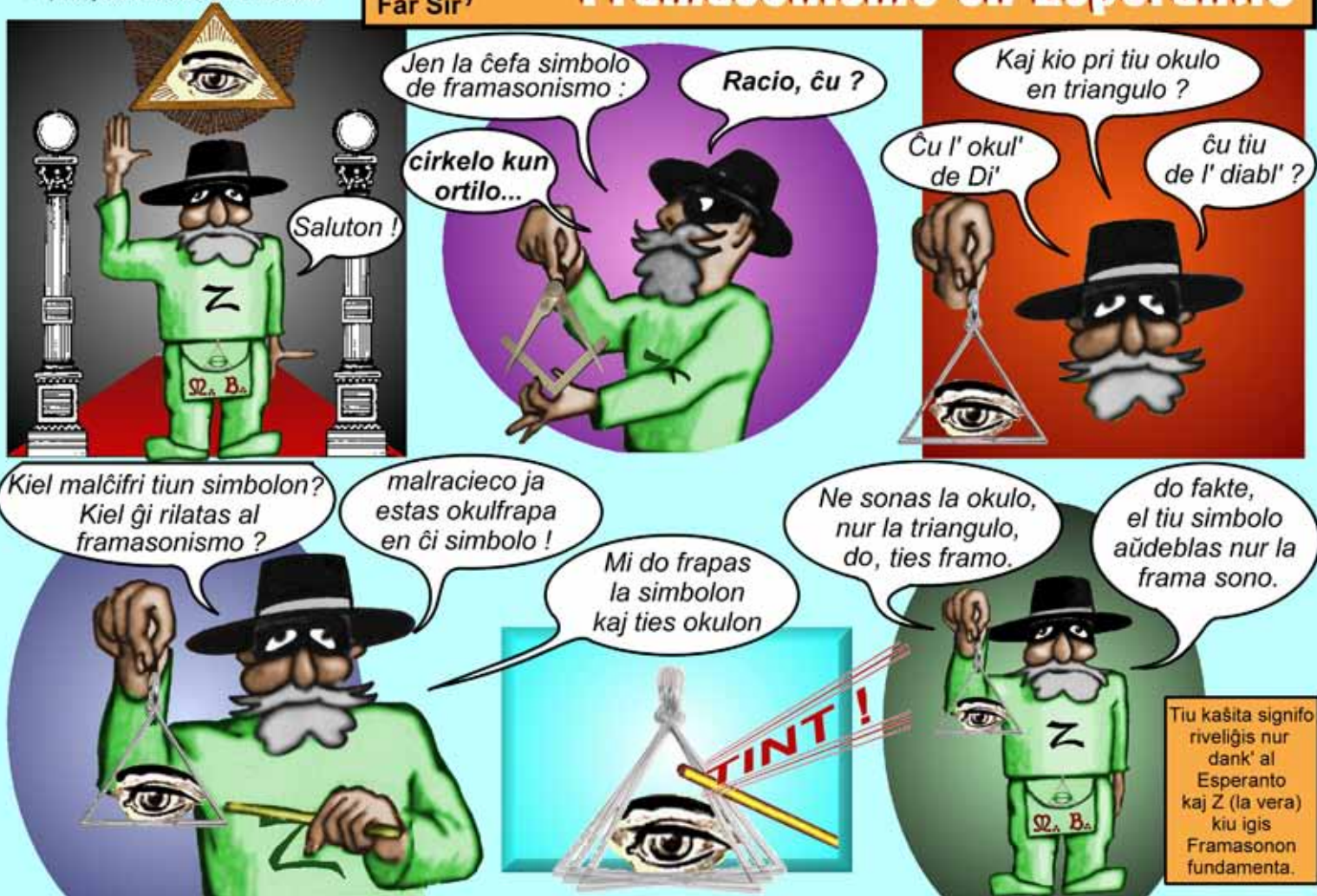
Nia dosiero - Framasonismo

Ĉu Z¹⁾ estis framasono ?

1) Jes, ja Zorhof, la maskita framasono.

Bilda Deliraĵo
Far Sir'

Framasonismo en Esperantio

Donacoj al SAT

Ipfelkofer Germanio 6 €

Anonime FR 125 €

Marcus Hansson Svedio 15 SEK

Rivière CH 2.50 Chf

Hammerberg Svedio 62 €

Schneller CH 41 Chf

Roman Manau Torres Hisp. 20 €

Gacond CH 2.50 Chf

Anonime FR 125 €

Hammerberg SV 20.83 €

Via solidareco kun aliaj membroj estas unu el la bazaj pilieroj de SAT.

Enhavo

- P- 4 - El respublikismo ĝis Esperanto, tra framasonismo
- P- 7 - Framasonismo en Japanio
- P- 8 -Framasonismo: kvar jarcentoj da tradicio
- P- 9 - Framasonismo laŭ Vikipedio
- P-10 - Ĉu SAT estas framasona asocio
- P- 11 - La scienco diras la veron
- P- 12 - Grandskalaj grotoj por la ĉefstabejo
- P- 14 - Ĉu japanoj estas feliĉaj
- P- 16 - Japanaj ĵurnaloj
- P- 18 - Bilanco de SAT
- P- 21 - La danĝero de ununura rakonto
- P- 25 - La Modernado, bilanco kaj perspektivoj
- P- 28 - Italio kaj Biblio
- P- 29 - Bruselo kaj Jerusalemo
- P- 30 - Recenzo de *Liberaj tempoj*
- P- 32 - Utilaj informoj SAT kongreso

Sennaciulo

Oficiala organo de S.A.T.

Asocia sidejo de S.A.T., administrejo kaj redaktejo: 67, avenue Gambetta, FR-75020 Paris, tel. +33.1.47.97.87.05; telekopiilo: +33.1.47.97.71.90.

Free: +33.9.50.71.01.97; Retadreso: satesperanto@free.fr.; TTT-paĝoj: [http://www.satesperanto.org.](http://www.satesperanto.org;);
Poŝtkonto: SAT n° 1234-22 K, Paris.

IBAN : FR41 2004 1000 0101 2342 2K02 064

BIC: PSSTFRPPPAR

Konto de SAT ĉe UEA : satx-s

Plenum-Komitato de SAT :

Prezidanto : Jakvo Schram

Ĝenerala Sekretario : Vinko Markovo

Kasistino : Thérèse Sabatier

Membroj: Guy Cavalier, Stefano Herve Gérard Lieblang, Franjo Leveque-Provost, Arturo Prent.

Redakta Komitato - Kreŝo Barkoviĉ, Tonyo Del Barrio, Jomo Ipfelkofer, David Kelso, Djemil Kessous, Petro Levi, Vinko Markovo, Vito Markovo, Cindy McKee, Grazina Opulskiene, José Maria Salguero (Kani), Serge Sire, Franciska Toubale. Enpaĝigas Jakvo.

Ekspedejo de Sennaciulo: adreso de S.A.T..

Tekstojn vi sendu al: Sennaciulo@telenet.be - aŭ al Jakvo Schram Hof ter Bekestraat 49. BE-2018 Antwerpen

Pri la enhavo de la artikoloj respondecas la aŭtoroj mem.

Ricevitajn manuskriptojn oni ne resend. La limdato de ricevo de manuskriptoj estas la 15-a de aŭgusto 2010.

Imprimé par : TROISA, 4 rue Théodule Ribot, FR-75017 Paris. Aperas dumonate - Bimestriel.

Le directeur de la Publication: Jacques Bannier;
Abonnement annuel/jara abono France 55 €.

Autres pays/aliaj landoj : peti la tarifon de nia peranto aŭ de la SAT-Centro.

Dépot légal à la date de parution. N° CPPAP 0510 G 86567

Ĉi tie ni kreas

← Sennaciulon

El respublikismo ĝis Esperanto, tra framasonismo

Oni apenaŭ povas paroli nuntempe pri Framasonaro en Hispanio, ĝia ekzisto estas anekdota, kiam ne karikaturo. Sed temis iam pri movado influa, en tia grado ke ĝi fariĝis unu el la du plej malamataj tendencoj de la venkinta flanko de civila milito, tiel ke la unuaj tribunaloj starigitaj por entrepreni la subpremado de la malvenkintoj nomiĝis

“Speciala Tribunalo por subpremo de Framasonaro kaj Komunismo”. Kiel tio povis okazi? Pro tio ke Framasonismo fariĝis preskaŭ sinonima kun respublikismo kaj kontraŭklerikismo.

La unuaj paŝoj

La Framasonaro venis al Hispanio en la komenco de la 18-a jarcento, el norda Eŭropo. La unuajn loĝiojn establis britiaj vizitantoj, kiuj enportis siajn ritojn kaj filozofion. Jam en 1727 ekzistis loĝioj en Andaluzio, kaj la sekvan jaron angla lordo fondis alian en Madrido. Sed la ĉefa tendenco de la hispania framasonaro spegulis la francian tradicion, pli politikan, kaj la framasonoj baldaŭ fariĝis reprezentantoj de la laikismaj kaj kontraŭklerikalaj tendencoj. Jam antaŭ tio, inter 1740 kaj 1750 ni trovas la unuajn subpremojn, sekve al papa buleo. Bona grupo trafis en la prizonojn de la Inkvizicio, kiu ne perdis okazon kondamni iliajn kutimojn kaj mondpercepton.

La reformoj entreprenitaj en la lando meze de la 18-a jarcento koincidis kun la baza filozofio de la Framasonaro, kaj kelkaj el la ĉefaj reprezentantoj de la Klerismo kaj la intelekta kaj politika elito fariĝis framasonoj. En 1780 formiĝis la Granda Oriento, apartigita de la regula britia tendenco. Komence de la 19-a jarcento tiu progresema sektoro dividiĝis en du sektorojn: tiuj kiuj apogis la kampanjojn

de Bonaparte, kiuj ricevis la nomon de francigitaj, kaj tiuj kiuj integriĝis en la rezistaj fortoj. En la ĉefa politika ilo de tiu ĉi tendenco, la Korteso de Kadizo, t.e. la parlamento kunigita en la ne konkerita urbo tiunoma, kiu establis la unuan konstitucion de la lando, granda parto de la reprezentantoj estis framasonoj, inklude de kelkaj pastroj. Sed post la reveno de la burbona monarĥio, kaj de la absolutismo, en 1814 la Framasonaro estis strikte malpermesita, kaj ĝiaj membroj persekutitaj kaj torturitaj de la denove funkcia Inkvizicio.

Dum la 19-a jarcento, la framasonaro konservis sian influon inter la progresema tendencoj. La leĝa situacio estis nestabila: persekutita dum la periodoj kiam la Eklezio plej influis, akceptita kaj eĉ influa dum la regado de la liberaluloj. En diversaj okazoj la povo favoris la loĝiojn regulajn (proksimajn al la anglosaksa normo), kaj fermis tiujn orientitajn al socia agado. Dum la Unua Respubliko, establita en 1873, tri aŭ, laŭ aliaj fontoj, eĉ ĉiuj kvar el la sinsekvaj prezidentoj estis framasonoj. La reveno al la monarĥio ne kaŭzis problemojn al la organizaĵo dekomence, sed fine de la 19-a jarcento renoviĝis malpermesoj, post forta kontraŭstaro de la papoj kaj la loka katolika Eklezio, kaj post la akuzo al la framasonoj ke ili favoris la sendependecon de la malnovaj kolonioj en Kubo, Portoriko kaj Filipinoj.

La komenco de la 20-a jarcento vidis intensigon de la agado de la Framasonaro. Ĝi reprezentis la pinton de la politika agado de la progresema burĝaro kaj etburĝaro, kaj dominis la radikalajn movadojn favoritajn de tiu ĉi. Ĝi havis malmultan influon en la laborista movado, interalie pro sia oficiala doktrino de interpaciĝo kaj socia harmonio, sed ankaŭ ne mankis la laboristaj gvidantoj kiuj proksimiĝis aŭ anis en la organizaĵo.

La intermilita periodo

En 1917 okazis forta krizo en la hispania socio, kun kontestaj movadoj, strikoj kaj posta subpremo. La framasonaro estis